

Den Hellige Afro er i byen

DANSETEATERANMELDELSE

af Gert Poder

Aaaaargh. Let me hear you scream. Louder, louder, louder...

Den T-formede scene er blevet overtaget af *Odidiva*, en *gay performer*, der som en markedsøgler pisker stemningen op.

Håret er sat op til narrestreger og det hvide latex-kostume klæber ind til hans sorte mandekrop. Underlivet roterer, ballerne vibrerer, publikum skriger og klapper.

– Det føles som at være hjemme igen, stønner sydafrikanske Patricia på dansk. Hun står helt oppe ved scenen sammen med en klynge landsmænd. Alle gynger ekstatiske.

En gigantisk baslyd rammer mellemgulvet som et ondt hug i *solar plexus* fra *Cassius Clay*, nå nej Mohammed Ali. Folk svajer ubeskyttet. En af danserne springer hen til en mandshøj tromme og begynder at banke løs. Bas og tromme fylder rummet, eksploderer.

Det er *House of the Holy Afro*. Det er sang, dans og musik, virtuost udført af ni afrikanske artister i en enkel men alligvel overvælden-

de, farverig scenografi.

Det ene øjeblik opfører de et *drag-show* med et kæmpe glimt i øjet, en hyldest til den sydafrikanske grundlov, der garanterer homoseksuelles rettigheder.

Det næste øjeblik ironiseres der over, hvordan den hvide, kristne kirke har boret sig ind i den afrikanske kultur som parasitter. Det er Afrika på godt og ondt.

MELLEM TO VERDENER

Den sydafrikanske stjerneinstruktør, kunstkurator og dramater *Brett Bailey* har indtaget Teater Republikues lille scene med sit teaterband *Third World Bunfight*.

House of the Holy Afro er en af de mange, grænseoverskridende events, der finder sted under My World Images. Den stiller sig lige nøjagtigt midt imellem de værste klicheer om Afrika, sådan som vesterlændinge oplever den, når de besøger »det sorte kontinent«.

– Jeg tror, at mange i Vesten holder af at se en tryk, »ren« version af Afrika fremstillet i teater og som underholdning. Et billede, som er i samklang med det postkort, folk køber, når de træder ud af deres *aircondition*-hotel-

På tracks af svedig house, skabt specielt til forestillingen af dj Dino Moran, spænder House of the Holy Afro op til lir.

Foto: republique.dk

ler på deres »Great African Holyday«, siger Brett Bailey til My World Images' *Nina Larissa Bassett*.

Ifølge ham oplever de to versioner af Afrika: Den skinnende, høflige turistversion, og den version, der hedder krig, fattigdom, AIDS, sult, udpenslet af medierne.

– House of Holy Afro er hverken interesseret i den ene eller den anden version. Afrika er en stor sydende smeltedigel, hvor den vestlige verdens efterladenskaber – religioner, ideologier, forbrugsvarer, kulturelt spild – smelter sammen med Afrikas koloniale opbrudte fragmenteringer og muterer til fosforiserende nye former, faconer og lyder. Alt det trækker Afro på. Kompromisløst.

VÆK MED STOLENE

På tracks af svedig house, skabt specielt til forestillingen af dj Dino Moran, spænder House of the Holy Afro op til lir. Energien formelig fosser ud over scenen, den lige vej til fødderne på et publikum, der også er medspillere.

Teater Republique har en intention om at tilbyde publikum et andet udsyn til kunsten og verden end det, vi normalt oplever. Helt i dansens og musikkens ånd står og danser publikum under forestillingen. De sædvanlige stolerækker er fjernet.

House of Holy Afro er en selvstændig fortælling om den sydafrikanske måde at gøre tingene på. Det er også en unik iscenesættelse af afrikanske myter, shamanistiske ceremonier, afrikansk hip-hop poetry og gode gamle gospels, som de lyder i Sowetos kirker.

Det er en svedig, seksuelt udfordrende, rystende ryt-misk totaludfordring af alle sanser. Det er night club show af den slags, der er for få af i det kølige København.

House of the Holy Afro.
Third World Bunfight,
instruktør Brett Bailey.
Republique, Østerfælled Torv,
København,
til den 15. september.

Afrika er en stor sydende smeltedigel, hvor den vestlige verdens efterladenskaber – religioner, ideologier, forbrugsvarer, kulturelt spild – smelter sammen med Afrikas koloniale opbrudte fragmenteringer og muterer til fosforiserende nye former, faconer og lyder. Alt det trækker Afro på. Kompromisløst.

Foto: Patricia Driscoll

KORT OM KULTUR

Magiske bevægelser

Hvad sker der, når sansestimuli og scenekunst smelter sammen i en kunstnerisk oplevelse? Det kan man få svaret på i Ingrid Kristensens nye danseforestilling, som er inspireret af populære H.C. Andersen-eventyr, hvor de kunstneriske virkemidler er smage, dufte og flygtige berøringer.

Magic Move er en dobbelt rejse. Den ene rejse er gennem forestillingens tableauer. Den anden er publikums indre opdagelsesrejse i hver sit følelsesregister, når smagssans, følesans og lugtesans påvirkes.

Forestillingen kan opleves i Ærøskøbing den 10. september og i Odense den 14. december.

Klassisk møder elektronisk

Glem alt om, hvordan en klassisk koncert skal opleves, når Nordic Music Days indtager Christiania fra i morgen og ugen ud. Der bliver fyret op for electronics, DJ-lounge, Danmarks Radios pigekor i Christiania-udgave, sampling af Vivaldi og meget andet godt.

Formålet med Nordic Music Days er at vise, at nye nordiske komponister har meget at tilbyde. Derfor er der vendt op og ned på alle traditioner. Man behøver ikke at vide noget om musikken i forvejen, da der er værter, som guider publikum gennem aftenens program.

Der er også arrangeret talkshows med komponister og musikere. Her præsenterer de selv deres værker og tanker bag musikken.

Globalisering, gossip, grådighed

Den københavnske byfestival Golden Days tager århundredet under kærlig behandling gennem dans, musik, kunst, debat, historie og litteratur, frem til 26. september.

Det var en tid med nysgerrighed og trang til at erobre verden, men også en tid med rygter, der udløste krig og væltede regeringer. Der taltes europæiske sprog overalt i København på den tid. Kunstnere rejste ud og arkitekter holdt deres indtog i Kongens København.

Danmark blev en del af det globale netværk, købmænd skabte formuer på slaver og våben, De Vestindiske Øer og Trankebar blev kolonier, Caroline Mathilde og Struensee spiser deres sidste måltid sammen, og Holberg gjorde grin med høj og lav i sine komedier.